

AEQUITAS

INTERNETOVÝ ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Fotogalerie snímků z návštěvy předsedkyně Nejvyššího soudu Státu Izrael Esther Hayut v České republice.

Lubomír Ptáček:

„Model, v němž absovent nastoupí po studiu do jednoho zaměstnání, jež se stane náplní většiny jeho profesní kariéry, pozbývá svého dominantního postavení.“

Dana Langerová:

„Nejvyšší soud je velmi prestižní zaměstnavatel.“

Časté chyby žadatelů o informace aneb všechno, co jste chtěli vědět o informačních žádostech, ale báli jste se zeptat.

ÚVODNÍ SLOVO

PŘEDSEDY NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Nejvyšší soud stojí před čestným a zodpovědným úkolem uspořádat v Brně u příležitosti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie ve dnech 13. až 15. října Kolokvium Sítě předsedů nejvyšších soudů Evropské unie. Staneme se tak hostiteli nejvýznamnější tuzemské justiční akce konané v souvislosti s naším půlročním předsednictvím v čele EU. Moc se na kolegy z více než dvacítky nejvyšších soudů Evropy, kteří do Brna osobně přijedou, těším. A nejen na ně, protože naše pozvání přijali také vrcholní představitelé dalších předních justičních institucí z Evropy. S mnohými se už důvěrně známe, protože v Evropě máme k sobě geopoliticky všichni blízko. A s tím, jak se rozvíjejí moderní technologie, pohodlněji se nám cestuje, vznikají nové komunikační cesty, máme k sobě den ode dne snad ještě blíže. Je proto důležité navzájem se pravidelně setkávat, vyměňovat si zkušenosti, diskutovat mezi sebou a takto se vzájemně obohacovat.

Stále častěji užíváme v každodenní mluvě pojem „evropské právo“. Osobně jej nevnímám jen jako jakousi množinu sjednocujících judikátů významných evropských soudních institucí, k jejichž dodržování se jednotlivé státy Evropské unie zavázaly. Evropské právo je v první řadě soubor hodnot, které jsme se rozhodli společně sdílet a také chránit. K naplňování těchto hodnot daných evropskými společenskými a právními smlouvami ovšem nevede nijak lehká cesta. Historie by mohla vyprávět a také nás náležitě poučit, jak krátkozraké by to bylo, pokud bychom chtěli tyto hodnoty prosazovat direktivně, represivně, násilím. Je naopak potřeba veřejnosti denně ukazovat pozitivní příklady, začít přitom u sebe a mít nejprve – jak se říká – zameteno před svým vlastním prahem. Právě soudci, chtějí-li veřejnost nabádat k tomu, jak je důležité, a v zájmu každého z nás, respektovat právní stát, právní normy, musí jít příkladem. Proto jsme zvolili pro jednání účastníků Kolokvia dvě úzce propojená témata. Prvním z nich je otázka „Jak mohou vrcholné soudy přispět ke zvyšování důvěry veřejnosti v soudnictví?“, druhým pak „Kárná odpovědnost soudců a etický kodex chování soudců“. Je jistě prospěšné, když si soudci takto mezi sebou navzájem pravidelně připomínají, že pokud je jim dána pravomoc rozhodovat o osudech ostatních lidí, a pokud jejich rozhodnutí mají být vnímána jako spravedlivá a hodná respektu, společnost jim musí důvěřovat, přirozený respekt si musí udržet v první řadě právě oni sami.

Váš Petr Angyalossy, předseda Nejvyššího soudu

Foto na titulní straně: Ve dnech 12. až 14. září 2022 pobývala v České republice na pozvání předsedy Nejvyššího soudu Petra Angyalossyho předsedkyně Nejvyššího soudu Státu Izrael Esther Hayut. Její doprovod tvořili soudkyně Yael Willner, soudce Noam Sohlberg a vedoucí kanceláře předsedkyně Nejvyššího soudu Natalie Kimhi. Foto na titulní straně pochází ze slavnostního přijetí izraelské delegace na Pražském hradě prezidentem republiky Milošem Zemanem ve středu 14. září. Podrobněji mapuje vzácnou návštěvu fotogalerie na str. 6 až 9 tohoto vydání AEQUITAS. Foto archiv KPR – Hana Brožková.

ROZHOVOR

LUBOMÍR PTÁČEK

PŘESEDÁ SENÁTU OBČANSKOPRÁVNÍHO
A OBCHODNÍHO KOLEGIA NEJVYŠŠÍHO SOUDU,
PREZIDENT EVROPSKÉ ASOCIACE SOUDCŮ
PRACOVNÍCH SOUDŮ

„Model, v němž absolvent nastoupí po studiu do jednoho zaměstnání, jež se stane náplní většiny jeho profesní kariéry, pozbývá svého dominantního postavení.“

JUDr. Lubomír Ptáček, Ph.D.

Ve dnech 8. až 10. září se na řeckém ostrově Hydra konala mezinárodní konference Evropské asociace soudců pracovních soudů (European Association of Labour Court Judges - EALCJ). Organizačně na její přípravu a průběh dohlížel především prezident EALCJ, předseda senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu JUDr. Lubomír Ptáček, Ph.D. Spolu s ním odletěl do Řecka i Mgr. Miroslav Hromada, soudce, který je u Nejvyššího soudu momentálně na stáži. Lubomír Ptáček v rozhovoru pro AEQUITAS rekapituje hlavní témata, která evropští soudci v Řecku probírali.

V červnu 2019 jste byl zvolen prezidentem EALCJ. V souvislosti s touto funkcí jste byl pověřen úkolem uspořádat 25. výroční konferenci EALCJ v Londýně, a to už v roce 2020. – Jenže přišel Covid-19 a spolu s ním celosvětová protipandemická opatření. A tak jste se osobně setkali vlastně až nyní v Řecku. Jaká hlavní témata jste měli na programu? A jak program tematicky ovlivnil právě Covid-19, který výrazně zasáhl také do pracovněprávních vztahů?

Červenou nití, jež se táhla celým programem jednání, byla pochopitelně pandemie Covid-19. Nešlo přitom jen o výměnu zkušeností, jak jsme se potýkali s opatřeními v různých evropských

zemích. Cenné byly poznatky o tom, jak dřívější opatření ovlivňují život i poté, co, doufejme, že již definitivně, pandemie skončila. Diskutovali jsme o důsledcích nejenom v oblasti pracovního práva, ale i o dopadech v soudním procesu. Tak například angličtí soudci překvapili poznatky o tom, že on-line soudní jednání vedou často i dnes, neboť si je sami advokáti oblíbili. Je to logické – jde o úsporu času i nákladů, mladé advokátky mohou snadněji skloubit profesní kariéru a rodinný život a těch důvodů si můžeme představit mnohem více. Mluvíme přitom o plně elektronickém jednání, kdy soudce vede jednání ze své kanceláře nebo z domova, s pomocí počítače, kamery a dvou obrazovek.

Společná fotografie většiny účastníků jednání zářiové mezinárodní konference Evropské asociace soudců pracovních soudů, prezident EALCJ Lubomír Ptáček sedí v čele, uprostřed.

S tím se spojuje celá řada dalších možností, o nichž se na počátku vůbec neuvažovalo. Například je možné odlehčit přetíženým soudům tak, že se vytvoří virtuální soudní okresy. A to u nás považujeme Anglii za konzervativní zemi! Norští kolegové zase překvapili v diskusi o veřejnosti jednáním sdělením, že jejich soudy zveřejňují na svých internetových stránkách odkazy na videopřenosy z jednacích síní. Holanští a britští kolegové jako jediní v Evropě mají zkušenost i s telekonferenčními jednáními bez vizuálního zobrazení účastníků, což je koncept poměrně ojedinělý.

Existuje oblast, ve které může posloužit Vaším kolegům, soudcům pracovních soudů, jako vzor Česká republika?

Na tuto otázku se mi neodpovídá snadno, neboť z výměny názorů a zkušeností v podstatě vyplynulo, že náš systém v mnoha ohledech není tak pružný, jak by situace vyžadovala. Určitě se i v České republice objevily případy aktivních soudkyň a soudců, kteří se snažili i v době těžkých opatření využít moderní techniky k tomu, aby se jejich případy dále řešily. Ale systém jako celek nejvíce spoléhal na uzávěry a odročování. Z pohledu hmotného práva může být určitým vzorem náš zákoník práce, který obsahuje ucelenou úpravu pracovněprávních vztahů, a nemusíme tedy hledat v jednotlivých předpisech. Tím ta výhoda ale končí, neboť

v dalším srovnání se ukazuje, že náš zákoník práce již znatelně ztrácí dech za společenským vývojem nových forem výkonu práce.

Jaké jsou tedy nejnovější trendy v evropském pracovním právu? Jistě se nabízí home-office. Přinejmenším na straně zaměstnavatelů se dá tušit větší ochota k této formě zaměstnávání.

Ptáte-li se přímo na práci z domova, tak je zjevné, že za pandemie tento způsob výkonu práce expandoval a na mnoha místech a v mnoha oborech přetrvál i po jejím odeznění. Jistě se už na práci z domova nedíváme jen jako na benefit pro zaměstnance. Zazněly i úvahy o tlaku ze strany zaměstnavatelů na tento způsob práce z důvodů úspory nákladů. Četné zahraniční příklady ukazují, že to, čemu se zaměstnavatelé v době před Covidem-19 bránili jako vyloučenému – tedy možnosti alespoň částečně pracovat z domova – dnes často naopak vyžadují. Zcela samostatným trendem, představeným řeckými kolegy, je zapojení umělé inteligence do vyhodnocování efektivity práce zaměstnance. Kupříkladu obrazovka počítače sleduje zaměstnance, zda sleduje text na obrazovce, jak často klikne myší apod. Ale jako i v jiných oblastech života, kde je poptávka, tam je i nabídka. Zaměstnanci si mohou na serverech Amazonu, či Alibaby objednat software, který „kliká“ za ně.

Jak se v závislosti na nových trendech zaměstnávání mění v jednotlivých evropských zemích pracovní právní předpisy a normy?

V celé Evropě se potýkají s podobnými právními problémy jako u nás. Diskutuje se samotné pojetí pracovní doby a doby odpočinku, zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, možnost kontroly zaměstnanců, právo na odpojení od služebního telefonu a elektronické komunikace atd. V tomto ohledu je inspirativní, že v řadě zemí se již vytvářejí konkrétní pravidla. Například kolegové z Nizozemí představili své předpisy, jež upravují, za co vše je zaměstnavatel odpovědný při práci zaměstnance mimo sjednané pracoviště. Zaměstnavatel například zajišťuje, že zaměstnanec používá vhodný počítač, klávesnici a myš. Neodpovídá však za to, zakopne-li zaměstnanec o zmetek kabelů, jež se mu povalují na podlaze kuchyně, kde pracuje. Neříkám, že tato pravidla musí být hned převzata do obdobných právních předpisů i u nás. Ale řeší-li se konkrétní případ, je možné tyto zkušenosti zohlednit v úvahách soudu o přiměřeném rozdělení rizik mezi obě strany.

Abychom nezůstali jen u home-office, na jaké další nové trendy bude potřeba v právu rychle reagovat?

V evropském kontextu se ukazuje, že model, v němž absolvent nastoupí po studiu do jednoho zaměstnání, jež se stane náplní většiny jeho profesní kariéry, pozbývá svého dominantního postavení. Prosazují se práce pro více zaměstnavatelů na kratší úvazky. Rozvíjí se výkon prací na základě platform. Z domova můžete pracovat pro hlavního zaměstnavatele a pak ještě vykonávat jinou práci. Tím ale vliv výpočetní techniky a jejího narůstajícího výkonu nekončí. Kolegové ze soudních síní západní Evropy si již začínají uvědomovat, že nerozumí algoritmům, jež už rozhodují o mnoha otázkách pracovního vztahu – o tom, jaký uchazeč bude přijat, jak se stanoví odměna pro toho či kterého pracovníka. Umělá inteligence tyto propasti dále prohlubuje, protože klasickým dokazováním je téměř nemožné zjistit, co vše bylo zohledněno při právním jednání zaměstnavatele, jež bylo učiněno na základě výstupu (vlastně rozhodnutí) umělé inteligence. V této souvislosti se hovoří o takzvaném fenoménu „Black Box“ – jakési černé

Lubomír Ptáček (napravo) navazuje na práci emeritního soudce Nejvyššího soudu, uznávaného odborníka na pracovní právo a svého předchůdce i v EALCJ, Zdeňka Novotného. Nedávno spolu opět hovořili při společenském setkání současných i bývalých soudců a zaměstnanců Nejvyššího soudu.

Řecký ostrov Hydra a budova tamní radnice, kde se mezinárodní konference Evropské asociace soudců pracovních soudů konala.

skříňky, do které jdou vstupy a pomocí ne zcela srozumitelných algoritmů z ní vystupují výstupy, které by měl soud v případném sporu zanalyzovat. A tak vznikají pochopitelné otázky, jak si s tím poradí stávající právní instituty. Například na poli diskriminace je možné využít obráceného (sdíleného) důkazního břemene, z již existujících teorií by mohla pomoci teorie vysvětlující povinnosti strany nezátížené důkazním břemenem.

Nepřipomíná nastupující gig ekonomika u nás tolik zatracovaný „Švarc systém“? Diskutovali jste i o něčem podobném?

Práce na základě platform, nebo chcete-li gig economy, je pochopitelně ukázkovým příkladem, v němž se spojují a zesilují všechny výše zmíněné trendy. A tady právo zaostává za reálným světem ne o krok, ale o celý stadion. Kolegové, byť třeba mají ve svých zemích upraven koncept self-employment, přiznávají, že jde o obrovskou šedou zónu. Ohromně zajímavé bylo slyšet, jak třeba angličtí soudci se na společných poradách snaží držet krok se společnostmi provozující aplikace pro taxislužby, které na každý nový nepříznivý verdikt reagují změnou smluvních podmínek. Z pohledu naší reality snad není třeba připomínat, že jsme dosud neimplementovali ani směrnici č. 2019/1152 o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách v Evropské unii.

Přineslo či přinese, podle Vás, do pracovněprávních vztahů v Evropě něco výrazně nového zaměstnávání uprchlíků z Ukrajiny

či jiných zemí, kde se aktuálně bojuje (např. uprchlíci z Afriky, zejména ve Velké Británii, Francii a ve státech na jihu Evropy)?

Toto je tak masivní problém a téma, že by si zasloužilo samostatnou konferenci. I když jsme se řady zde uvedených témat okrajově dotkli, těžiště konference bylo především v přeshraniční spolupráci členských států EU a EHP a Velké Británie.

Kde a kdy se soudci EALCJ setkají příště? Kdo byl pověřen přípravou této konference a stal se tedy po Vás novým prezidentem Evropské asociace soudců pracovních soudů?

Po, doufejme, úspěšném odeznění světové pandemie Covidu-19, se pravidelné setkávání soudců vrací do svého původního schématu z devadesátých let minulého století, kdy se soudci setkávají před prvním červnovým víkendem. Jako příští místo setkání byl vytipován univerzitní Leyden v Nizozemí. Bohužel, letošního setkání se nemohla účastnit řada kolegů, především z východní části Evropy, takže k tradiční přímé volbě nového prezidenta EALCJ na konferenci scházelo odpovídající quorum. Uvedené pro mě osobně znamená, že budu držet „rekord“ v prezidentství čítajícím již čtyři roky. Nicméně plánujeme zoom konferenci, kde i v této otázce budu moci konečně navázat na původní standard jednoletého volebního období prezidenta asociace.

Ptal se Petr Tomíček

NEJVYŠŠÍ SOUD ZORGANIZOVAL VE DNECH 12. AŽ 14. ZÁŘÍ 2022 NÁVŠTĚVU PŘEDSEDKYNĚ NEJVYŠŠÍHO SOUDU STÁTU IZRAEL ESTHER HAYUT V ČESKÉ REPUBLICCE

Předsedkyně Nejvyššího soudu Státu Izrael Esther Hayut zavítala do Brna a následně pak také do Prahy v doprovodu soudkyně Yael Willner, soudce Noama Sohlberga a vedoucí své kanceláře Natálie Kimhi. Postupně jednala se soudci a s vedením Nejvyššího soudu, Ústavního soudu, ve středu 14. září ji na Pražském hradě přivítal prezident republiky Miloš Zeman.

Společná fotografie Esther Hayut a Petra Angyalossyho před návštěvou budovy Nejvyššího soudu.

Na méně formální program úvodního dne, spojený například s prohlídkou města a brněnské židovské synagogy, navázalo v úterý 13. září dopoledne v sídle Nejvyššího soudu pracovní jednání s předsedou Petrem Angyalossym, předsedy obou kolegií Nejvyššího soudu a vedoucími některých úseků nebo oddělení Nejvyššího soudu.

Účastníci dopoledního pracovního jednání 13. září na společné fotografii před budovou Nejvyššího soudu.

Esther Hayut je služebně nejstarší soudkyní Nejvyššího soudu Státu Izrael, proto je automaticky jeho předsedkyní. Služebně druhým nejstarším soudcem je Noam Sohlberg (napravo).

Návštěvu Esther Hayut bude Nejvyššímu soudu připomínat její zápis do pamětní knihy.

Přijetí Esther Hayut u prezidenta Miloše Zemana.

Delegaci nejvyšších izraelských soudců doprovázel i na Pražský hrad předseda Nejvyššího soudu Petr Angyalossy.

Izraelské soudnictví vychází ze systému common law, sestává přitom nejen ze sekulárních, ale i z náboženských soudů. Těchto náboženských soudů je dokonce několik, zřízeny jsou pro jednotlivá náboženství a mají obecně jurisdikci v otázkách osobního stavu, tedy například sňatků, rozvodů, opatrovnictví anebo adopce. Izrael nemá psanou ústavu, která je nahrazena takzvanými Základními zákony Izraele. Aktuálně je jich třináct, některé z nich mohou být dokonce i v současnosti měněny kvalifikovanou většinou poslanců stovacetičlenného jednokomorového parlamentu Knesetu. Přesto si izraelské soudnictví dokáže udržet svoji politickou nezávislost, veřejnou důvěru a respekt. Předsedkyně Nejvyššího soudu Státu Izrael je současně hlavou celého soudnictví v zemi a díky tomu disponuje také mnoha zvláštními pravomocemi. (Fotografie z archivu Nejvyššího soudu a Fotoarchivu KPR - foto Hana Brožková).

Fotogaleri sestavil Petr Tomíček

ROZHOVOR

DANA LANGEROVÁ

VEDOUcí PERSONÁLNÍHO ODDĚLENÍ

NEJVYŠŠÍHO SOUDU

*„Nejvyšší soud je velmi prestižní zaměstnavatel.“***Dana Langerová**

Personální oddělení Nejvyššího soudu nově od 1. července letošního roku vede Dana Langerová. Do zaměstnání na Nejvyšší soud přitom nastoupila už 1. října 1999, původně jako zapisovatelka v soudní kanceláři. Donedávna pak působila na správě soudu. Svoji novou pozici vnímá jako možnost dalšího profesního růstu.

Předtím, než jste se stala vedoucí personálního oddělení, jste u Nejvyššího soudu už delší dobu pracovala jako odborná referentka společné státní správy, tedy „pravá ruka“ ředitele správy soudu. Do jaké míry teď využíváte zkušenosti a znalosti z tohoto svého předchozího působení?

Tato moje předchozí pozice má pro mé působení na personálním oddělení značný význam. Pod správu soudu spadá ekonomické oddělení, oddělení informačních technologií i správa budov. To všechno jsou oddělení, se kterými personální oddělení velmi úzce spolupracuje, mimo jiné hned při nástupu každého nového zaměstnance. Pro ředitele správy soudu jsem pracovala 9 let, je tak pro mne velkou výhodou, že všechna tato oddělení dobře znám a s jejich zaměstnanci mám velmi dobré vztahy. Víím, co má který z nich na starosti, na koho se obrátit. Mohu tak nejen nově nastupující, ale i stávající zaměstnance, nasměrovat

za tou správnou osobou. Svoje znalosti ze správy soudu jsem mohla využít nedávno třeba také při organizaci výběrového řízení na poskytovatele jazykových kurzů pro soudce a zaměstnance soudu.

Chtěla bych ale zmínit, že využívám své znalosti a zkušenosti nejen z působení na správě soudu. Na Nejvyšším soudu patřím už mezi ty služebně starší, pracuji zde od října 1999 a prošla jsem celou řadou oddělení. Začínala jsem jako zapisovatelka v soudní kanceláři občanskoprávního a obchodního kolegia, poté jsem pracovala na sekretariátu bývalé paní předsedkyně JUDr. Ivy Brožové, prošla jsem i úsekem bývalého pana místopředsedy JUDr. Romana Fialy. Na správu soudu jsem pak přešla v březnu 2013.

Vaše předchůdkyně Hana Pazderová nastoupila na Nejvyšší soud v době, kdy byl k 1. lednu 1993 zřízen, je to výhoda,

že i díky ní máte zpětně na jednom místě veškeré informace o práci a vývoji oddělení za posledních 30 let?

Je to obrovská výhoda. Tím, že na personálním oddělení paní Hana Pazderová působila po celou dobu a i nadále pokračuje po mém boku jako personalistka, mám jedinečnou možnost získat naprosto ucelený přehled o vývoji personálního oddělení Nejvyššího soudu, především o všech dřívějších změnách, včetně jejich důvodu. Díky dlouhodobé praxi a zkušenostem mé předchůdkyně přebírám zavedený, postupem let osvědčený, dobře fungující systém organizace práce. Radí mi, co si mám pečlivě pohlídat a na co si dávat pozor.

Na rozdíl od soudců jsou administrativní síly na soudech na opačném pólu žebříčku odměňování. Nové pracovní síly se do administrativy na soudy příliš nehrnou. Jaké má vedení soudu možnosti, navýšit například zapisovatelkám či protokolujícím úřednicím jejich výdělek nad úroveň základního tarifního platu?

Jedinou možností je přiznání osobního ohodnocení.

Do jaké platové třídy jednotlivé profese na kancelářích Nejvyššího soudu aktuálně spadají?

Dle platného katalogu prací jsou zapisovatelky zařazeny do 7. platové třídy, protokolující úřednice do 8. platové třídy, vedoucí kanceláří do 9. platové třídy, dozorčí úřednice do 10. platové třídy a asistenti soudců do 14. platové třídy. Znamená to například, že zapisovatelkám, které by k nám chtěly přijít po maturitě, jsme až do letošního 1. září nemohli nabídnout více než 16.980,- Kč hrubého, teď je to nově 18.680,- Kč. Nemáme přitom žádnou výhodu v tom, že jsme Nejvyšší soud, tedy vrchol soudní soustavy. Tabulky jsou v tomto případě pro všechny soudy stejné.

Aktuální plošná úprava, zářiové navýšení tarifních platů státních zaměstnanců, mezi nimi i zaměstnanců soudů, je jistě z osobního hlediska dobrou zprávou i pro Vás, coby zaměstnankyni soudu. Jenže to navýšení mělo ve Vašem případě i druhou stranu mince. V souvislosti s úpravou platových tabulek muselo narychlo personální oddělení připravit stovky nových platových výměrů. Kolik jich přesně bylo?

Dana Langerová a předseda Nejvyššího soudu Petr Angyalossy.

Dana Langerová a její předchůdkyně ve vedení personálního oddělení Hana Pazderová.

Platové výměry si zpracovává vedoucí personálního oddělení vždy sama. Celkem šlo o 276 platových výměrů.

Co byste vzkázala těm, kdo o práci u Nejvyššího soudu uvažují, ale nemohou se stále rozhodnout? Na co je možné je „nalákat“?

Především jsme velmi prestižní zaměstnavatel. Nabízíme stabilní zaměstnání v přátelském kolektivu, možnost přiznání osobního příplatku a mimořádných odměn. Máme pružnou pracovní dobu, poskytujeme 5 týdnů dovolené a 4 dny indispozičního volna. Mezi další benefity patří například příspěvek na stravování, příspěvek na rekreaci pro zaměstnance a jeho děti, poskytujeme bezúročné půjčky na bytové účely. Dál mohu zmínit třeba jazykové kurzy pořádané přímo v budově Nejvyššího soudu a také možnost dalšího odborného vzdělávání prostřednictvím seminářů pořádaných Justiční akademií v Kroměříži.

Mezi zaměstnanci je nejvíce asistentů soudců. Funkce asistenta je přitom vázána ke konkrétnímu soudci. Pokud funkce soudce zanikne například automaticky s dovršením 70 let jeho věku, přecházejí naši asistenti spíše k jinému soudci anebo opravdu jsou nuceni úplně odejít, protože tu najednou nemají místo?

Osobně jsem tento problém ještě neřešila, ale podle informací, které mám, tak pokud k této situaci dojde, většina asistentů přechází k jinému soudci. On ten pohyb mezi asistenty je všeobecně poměrně velký. Pro soudce, který si nového asistenta právě vybírá, je samozřejmě výhodnější převzít asistenta již ověřeného, zapracovaného.

Má personální oddělení ucelený přehled také o studentech-stážistech, tedy nejčastěji studentech práv, kteří u nás působí v rámci své praxe? Kolik jich je, kolik míst můžeme nabídnout a jaká je poptávka?

Praxe studentů byla vzhledem ke covidu po dobu posledních dvou let přerušena. Letos na jaře jsme ji opět obnovili. Vzhledem k velmi omezené kapacitě kanceláří máme aktuálně pro studenty vyčleněnou pouze jednu kancelář a praxi můžeme nabídnout maximálně osmi studentům. Nyní máme studentů-stážistů sedm.

Pojďme dále zrekapitulovat konkrétní čísla. – Kolik u Nejvyššího soudu působilo soudců, soudců-stážistů, asistentů soudců a dalších zaměstnanců k 1. září 2022?

Aktuálně mohu uvést, že to bylo přesně 71 soudců, 10 soudců-stážistů, 156 asistentů soudců a 120 ostatních zaměstnanců.

Nelitujete, že jste změnila v rámci budovy Nejvyššího soudu po tolika letech své působiště?

Ne, to určitě ne. Změna je potřeba, to je život. A tahle změna, to je možnost dalšího pracovního růstu.

Děkuji za rozhovor, přeji v nové pozici mnoho štěstí a pracovních úspěchů.

Ptal se Petr Tomíček

ČASTÉ CHYBY ŽADATELŮ O INFORMACE ANEB VŠECHNO, CO JSTE CHTĚLI VĚDĚT O INFORMAČNÍCH ŽÁDOSTECH, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT

Předkládaný článek navazuje na dřívější téma, které bylo zpracováno v jednom z předchozích čísel AEQUITAS, konkrétně č. 1/2020, v němž jsme se věnovali agendě vyřizování žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, tzv. stošestky (zák. č. 106/1999 Sb.). V odkazovaném článku jsme probírali zejména časté chyby žadatelů, které zbytečně prodlužují vyřizování žádostí povinného subjektu Nejvyššího soudu a tak oddalují okamžik obdržení požadovaných informací. Zvláště v případech, v nichž sami žadatelé v textu žádosti tvrdí, že požadovanou informaci potřebují bezprostředně, je škoda, když se musíme vypořádávat s částečným odmítáním žádosti (např. odmítat anonymizaci či vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí atd.). Jelikož v průběhu času vyvstaly nové chyby, které se pravidelně opakují, a tyto ve svém souhrnu již naplní rozsah článku, opět jsme přistoupili k jejich souhrnnému zpracování.

Autor článku, poradce pro otázky zákona č. 106/1999 Sb., Mgr. Václav Vlček.

Text často vychází z individuálních odpovědí, které při vyřizování agendy podle informačního zákona zasíláme jednotlivým žadatelům. Napsáním článku tak v jisté podobě usilujeme o generální prevenci pro řádné podávání informačních žádostí, v dnešní zrychlené době jistě nelze spravedlivě požadovat, aby potencionální žadatelé neustále sledovali například odpovědi s poskytnutými informacemi, jež se zveřejňují na webu Nejvyššího soudu. Bezesporu ovšem platí, že pokud má žadatel jasno o tom, jaké informace žádá, pak významně urychlí vyřizování žádosti.

Někdy dokonce nový žadatel odkazuje na dřívější žádost jiného konkrétního žadatele s tím, že chce stejné informace X jako on, ale místo dalších informací Y chce informace Z. Při vyřizování žádosti tak je povinnému subjektu zcela zřejmé, v jaké oblasti se bude pohybovat.

Problematické naopak může být používání neurčitých pojmů – častokrát nemůžeme bez dalšího bezpečně určit, „co tím chtěl vlastně pisatel říct“. V těchto okamžicích může dobře posloužit, pokud žadatel uvede například i kontaktní

telefonní číslo (oproti e-mailovému vyřizování značně pružnější varianta), snažíme se pak telefonicky zjistit, co je skutečným předmětem jeho zájmu. Popisovanou problematickou obecnou frází může být např. formulace typu „žádám o zaslání rozhodnutí Nejvyššího soudu XY, a to se všemi jeho zákonnými náležitostmi“. K tomu např. § 157 občanského soudního řádu uvádí, že mezi náležitosti rozsudku mj. patří „přesné označení účastníků a jejich zástupců, ..., označení projednávané věci, znění výroku, odůvodnění, ..., poučení o možnosti výkonu rozhodnutí a den a místo vyhlášení. Je-li to možné, uvede se v označení účastníků též jejich datum narození (identifikační číslo).“

Je tedy zřejmé, že u takové žádosti se nabízí odmítnutí hned několika různých informací – předně chráněných osobních údajů účastníků řízení, ale např. i vlastnoručního podpisu předsedy senátu, který je uveden na písemném vyhotovení, jakož i osobního údaje (podpisu) soudní zapisovatelky odpovídající za správnost vyhotovení. V řízení sp. zn. Zin 117/2022, v němž popisovaná situace nastala, bylo následně zjištěno, že žadatel tímto chtěl sdělit, že požaduje poskytnutí textu rozhodnutí s kompletním odůvodněním a použitou formulací se chtěl pouze vyhnout situaci, aby mu byla zaslána pouze výroková část rozhodnutí. Použitá formulace se tak mohla negativně projevit na způsobu vyřízení žádosti, a to z pohledu žadatele vlastně zcela bezdůvodně, jelikož jeho úmyslem bylo získat „prostou“ kopii rozhodnutí, byť „celého“.

Další informací, která je čas od času po Nejvyšším soudu požadována, je vyznačení doložky právní moci na poskytovaném rozhodnutí senátu občanskoprávního a obchodního kolegia. Nejvyšší soud ovšem zpravidla nevyznačuje údaj o právní moci rozhodnutí, jelikož nemá k dispozici údaj o datu doručení rozhodnutí oprávněným osobám. Ve většině případů totiž není Nejvyšší soud doručujícím orgánem rozhodnutí z dovolacího řízení. Doložku právní moci proto zpravidla vyznačuje až soud prvního stupně, který nejčastěji vykonává tuto „porozsudkovou“ agendu a na nějž je proto nutné žádost o zaslání rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci obvykle směřovat.

Poměrně často se setkáváme s případy, v nichž žadatelé k žádosti doplňují i svůj vlastnoruční podpis, a to i v případech, v nichž žádost odesílají elektronicky e-mailem. Tedy nejdříve svoji žádost sepíší, pak vytisknou a vlastnoručně podepíší, oskenují, a v příloze e-mailu posílají samotnou žádost v podobě skenu. Popsaný způsob podání žádosti o informace se může negativně projevit na délce vyřizování žádosti, jelikož Nejvyšší soud jako povinný subjekt v „odpovědích“ zpravidla cituje celý text žádosti, který tím pádem musí manuálně přepsat. Pouze ve výjimečných případech, v nichž by byl například rozsah písemného podání několikastránkový, se přistupuje toliko k obsahové rekapitulaci podání. Uvedený postup má svůj důvod – pokud se následně zveřejňuje poskytnutá informace,

pak je pro nezúčastněné osoby z řad veřejnosti stěžejní, k jakým otázkám jsou odpovědi poskytovány. Pokud by ve zveřejněné odpovědi bylo uvedeno např. pouze „1) ano, 2) ne, 3) až od roku 2002, 4) 70 a 5) pouze pokud tak rozhodne předseda senátu“, pak by se vypovídací hodnota poskytnutých informací zveřejněných na internetu pro všechny limitně blížila nule, dokonce by snad bylo možné i přemýšlet, zda povinný subjekt tímto postupem z obsahového hlediska dostal zákonné povinnosti poskytnuté informace zveřejnit. V případě „e-mailových žádostí“ s vlastnoručním podpisem tak vždy žadatele upozorňujeme, že řádné podání žádosti o informace podle informačního zákona je možné učinit i pouhým e-mailovým podáním bez vlastnoručního podpisu žadatele (fyzické osoby) či vlastnoručního podpisu osoby jednající jménem žadatele (jako zástupce právnické osoby). Vlastnoruční podpis podání nepatří mezi povinné náležitosti žádosti o informace, které jsou stanoveny v rámci § 14 odst. 2 informačního zákona (na rozdíl od náležitostí například pro podání opravného prostředku). Pokud žadatel odesílá žádost poštou (typicky žádosti od žadatelů ve výkonu trestu odnětí svobody), pak je výše uvedené samozřejmě irelevantní.

Případně zneužití benevolentního přístupu informačního zákona k náležitostem žádostí – například v podobě podání žádosti fiktivně jménem právnické osoby, s níž nemá vlastní žadatel nic společného, nemá žádný logický důvod. Preventivně už působí skutečnost, že odpověď bude často odeslána do datové schránky právnické osoby. Povinné subjekty jsou totiž povinny upřednostnit komunikaci formou datové schránky, pokud jí žadatel disponuje. Pokud žadatel podá žádost např. jménem advokátní kanceláře (s.r.o.) a přitom výslovně požaduje zaslání informací na e-mail typu šmoulik53@seznam.cz (jedná se o fiktivně zkonstruovanou e-mailovou adresu), pak této žádosti nejspíše povinný subjekt nevyhoví a odesílá odpověď standardně do datové schránky dané advokátní kanceláře. Jelikož ale k získání informací povětšinou není nutné prokazovat jakýkoli důvod či zájem, pak se nejvíce logické, proč by měl někdo potřebu zastírat svou identitu při podání informační žádosti.

Často se také stává, že žadatelé žádosti o informace zasílají i na pracovní adresy konkrétních zaměstnanců Nejvyššího soudu (typicky z informační kanceláře soudu; jsou ale i případy, v nichž se žadatelé snaží oslovit přímo předsedu či místopředsedu Nejvyššího soudu). Žadatel tedy žádost vedle elektronické adresy podatelny Nejvyššího soudu paralelně zašle i na další adresy. Tento postup je zcela zbytečný – žádost plně stačí zaslat na adresu podatelny Nejvyššího soudu, a to i na e-mail podatelna@nsoud.cz – řízení bude zahájeno automaticky pracovníky oddělení evidence a podatelny (vytištěním podání a založením spisu). Žadatelé (pochopitelně vyjma chronických

kverulantů, kteří by se nesmířili s vyřizováním svého podání „od nikoho menšího než od samotného předsedy“, který by podle jejich přesvědčení měl „okamžitě všeho nechat“ a jít se věnovat jejich žádosti či problému) se tak nejspíše snaží, aby paralelně oslovený zaměstnanec za jejich podání převzal jistou osobní odpovědnost a zařídil (řádné) vyřízení jejich podání. Uvedené patrně vychází z předpokladu, že bez oslovení konkrétní osoby, „by se s člověkem nikdo z úřadu vůbec nebavil“. Oslovením konkrétní osoby se pravděpodobně žadatel snaží také zajistit, aby do vyřizování jeho žádosti byl takto „vtažen“ konkrétní úředník nebo funkcionář soudu, kterého si sám vybral. K tomu lze dodat, že všechna podání, která jsou doručena na podatelnu Nejvyššího soudu, tedy nejen žádosti podle informačního zákona, ať písemně poštou či elektronicky e-mailem nebo datovou schránku, jsou vždy řádně předložena kompetentním osobám k vyřízení (s částečnou výjimkou u anonymních podání, případně opakovaně zasílaných podání ze strany totožné osoby). Vždy je tak podání přiřazena spisová značka řízení (podle svého vlastního obsahu). Pro každou agendu jsou pak přesně určené osoby (rozvrhem práce či organizačním řádem soudu), které za její vyřizování zodpovídají. O informace je možné žádat i mimo režim informačního zákona, který nevylučuje bezformální vyřizování dotazů. Pouze v případě podání, které splňuje náležitosti informačního zákona, je toto vyřizováno „formalizovaně“ v rejstříku se spisovou značkou označenou písmeny „Zin“.

V některých případech může být využití podání informační žádosti podle informačního zákona dokonce kontraproduktivní – v rovině informačního zákona je prakticky vyloučené poskytnutí odpovědi na „názor soudu“ (informační povinnost se podle zákona na názory nevztahuje), pokud by podání bylo vyřizováno v jiném režimu, pak bude záviset na vyřizující osobě, zda vůbec, případně v jakém rozsahu, může k dotazu na názor odpovědět (ve většině případů bude nicméně i tak neformálně sděleno, že Nejvyšší soud jako orgán moci soudní, stejně tak jako jeho zaměstnanci, soudci či funkcionáři, nemohou například komentovat aktuální dění či se vyjadřovat k právním otázkám). Dá se tedy uzavřít, že podání podle informačního zákona jsou plně vyřizována v souladu s tímto zákonem – nelze se pak divit, že dotaz na názor je v souladu s § 2 odst. 4 informačního zákona odmítnut (zjevně neúspěšnou bude shledána argumentace, že „názor je jen druhem informace a slovo informace je nadřazeno slovu názor“, přičemž „nosičem informace ve smyslu § 3 odst. 3 informačního zákona je mysl soudního funkcionáře“, jako tomu bylo např. v řízení sp. zn. Zin 104/2019, kdy se žadatel předestřenou argumentací v textu odvolání pokoušel zvrátit rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o informace jako dotazu na názor).

Vyřizování žádostí může komplikovat i jejich podání přes „prostředníka“ – např. přes webový portál infoprovsechny.cz. Uvedený web sice zvětšuje transparentnost řízení a umožňuje

Spisy s jednotlivými vyřízenými žádostmi o informace.

Jste zde: Nejvyšší soud » Pro veřejnost a média » Poskytnuté informace

Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 99/2022
Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) [celý článek »](#)

Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 98/2022
ROZHODNUTÍ Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti J. T., ze dne 9. 6. 2022, v řízení sp. zn. Zin 98/2022 (dále jen „projednávaná žádost“), takto: [celý článek »](#)

Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 96/2022
Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) [celý článek »](#)

Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 95/2022
Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) [celý článek »](#)

Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 94/2022
ROZHODNUTÍ Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „informační zákon“ anebo „Svinn“), rozhodl o žádosti P. N., ze dne 6. 6. 2022, sp. zn. Zin 94/2022 (dále jen „projednávaná žádost“), takto: [celý článek »](#)

Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 92/2022
Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Takto vypadá webová stránka Nejvyššího soudu, kde oddělení styku s veřejností publikuje veškeré poskytnuté informace.

rychlé porovnávání odpovědí různých povinných subjektů, přináší s sebou ale i jisté komplikace. Byť žadatelé nejspíše nemohou ovlivnit automaticky generované části žádosti o informace podané přes uvedený web, vždy vysvětlujeme, jak musíme při vyřizování informačních žádostí postupovat, konkrétně jaké máme zákonné možnosti při doručování správného rozhodnutí o odmítnutí (byť jen části) žádosti. – Správní rozhodnutí není možné doručit na e-mailovou adresu, s níž pracuje web infoprovsechny.cz a z níž byla žádost o informace odeslána. Pokud přitom povinný subjekt neodešle „odpověď“ na daný e-mail, systém, který je na webu infoprovsechny.cz nastaven, pak může učinit chybný závěr o nečinnosti dané instituce. Zveřejněné výsledky na uvedeném webu tak mohou mít zavádějící charakter – například poslední dotaz na Nejvyšší soud, který byl podán prostřednictvím dané platformy, má vedle „červené lebky“ uvedeno upozornění „Odpověď na tento dotaz má velké zpoždění“. Žádost o informace ze dne 13. 7. 2022, sp. zn. Zin 113/2022, přitom byla správním rozhodnutím ze dne 27. 7. 2022 odmítnuta na základě § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Rozhodnutí bylo žadateli doručeno do jeho datové schránky téhož dne. Jak je na tomto konkrétním případě vidět, veřejnost však může nabýt nesprávného dojmu, že uvedená žádost zůstala nevyřízená a Nejvyšší soud neplní své povinnosti. Zavádějícím je tak i následující tvrzení na webu, jímž je „Podle zákona by instituce Nejvyšší soud ČR měla v každém případě odpovědět.“. Použitá formulace „by instituce měla v každém případě odpovědět“ implicitně může žadatele svádět k přesvědčení, že instituce musí „odpovědět“, tedy informaci poskytnout. Aby se předešlo případnému nedorozumění, bylo by vhodnější například místo slova „odpovědět“ použít třeba slovo „vyřídit“.

Nejvyššímu soudu jako povinnému subjektu podle informačního zákona také stěžují situaci případy, v nichž žadatel podá obsahově poměrně strohou žádost o informace a další dodatečné údaje si nechá pro sebe (například skutečnost, že na Nejvyšší soud byl s podáním žádosti odkázán jiným povinným subjektem). Jelikož povinný subjekt tyto skutečnosti nemá k dispozici, začíná s vyřizováním žádosti fakticky „na zelené louce“, přičemž často se může obrátit na původní povinný subjekt, zda požadovanou informaci nemá ve své dispozici a zda by žádost o informace neměla být podána spíše u této instituce. V těchto případech je tak vždy lepší uvádět všechny okolnosti, které podání žádosti o informace předcházely a které mohou mít při vyřizování žádosti význam. Při vyřizování žádosti o informace tak platí základní předpoklad, že „nic, co se neřeklo, neexistuje“ (pochopitelně v okamžiku podání žádosti – následně se snažíme v problematických případech potřebné informace „dopátrat“, tento postup si nicméně vyžádá určitý čas a prodlouží vyřizování žádosti). Stejně jako platí pro povinný subjekt, že by si s žadatelem neměl „hrát na slepou bábu“, platí stejně i pro žadatele, že by neměl zamlčovat podstatné okolnosti významné při řešení informační žádosti.

Podobným případem je situace, v níž se žadatel domáhá poskytnutí konkrétního rozhodnutí, jehož citaci našel například v odborné literatuře, a dané rozhodnutí se po zadání spisové značky do vyhledavače Nejvyššího soudu na jeho webu nezobrazí. V těchto případech je tak s vysokou mírou pravděpodobnosti, že při citování spisové značky rozhodnutí v textu článku či odborného komentáře došlo k chybě či překlepu. Podáním

žádosti o informace tak žadatel nic nezkaží, nicméně je dobré rovnou při jejím sestavování uvést, čeho se rozhodnutí má obsahově týkat (a například i přidat citaci z textu rozhodnutí, pokud je k dispozici), dále pak doplnit, z jakého zdroje daná citace spisové značky pochází. Povinný subjekt tak má k dispozici více informací, s nimiž může pracovat a dobrat se požadovaného rozhodnutí. Pokud tak žadatel neučiní, má povinný subjekt velmi omezené možnosti při vyhledávání rozhodnutí. V těchto případech tak, pokud nenajdeme rozhodnutí s podobnou spisovou značkou, u něhož by se s vysokou pravděpodobností mohlo jednat o zájmové rozhodnutí, přistupujeme k vydání výzvy k upřesnění žádosti o informace. Žadatele přitom často upozorňujeme na možnosti vyhledávání v případech, v nichž se na první pokus ve vyhledávací nezobrazí vyhledávané rozhodnutí. Nejprve je možné se například ve veřejné aplikaci Infosoud přesvědčit, že řízení pod konkrétní spisovou značkou existuje, pokud se ani zde nenajde žádné řízení, pak je prakticky jisté, že je v konstrukci spisové značky chyba či překlep.

Vyhledávač na webu Nejvyššího soudu přitom nabízí několik možností, za jejichž použití je možné rozhodnutí nalézt, jelikož vyhledávání je možné provádět i s neúplnou spisovou značkou (vyhledávání plně funguje, i když je některá kolonka formuláře prázdná). Popsaným postupem tak lze relativně snadno zjistit, zda je překlep v čísle senátu či čísle roku daného rozhodnutí. Pokud by chyba byla v pořadovém čísle nápadu věci na soud, pak je situace komplikovanější – pořadové číslo může být

až čtyřmístné, kombinace různých možností (posloupností) je tak značná (v teoretickém důsledku až 10.000, přičemž reálně by se jednalo přibližně o poloviční počet možností – v roce 2021 napadlo v agendě civilních dovolání „Cdo“ celkem 3.762 věci, celkem tak existuje práce 3.762 možností pořadového čísla nápadu věci v této agendě). V případech hledání správného rozhodnutí je tak zásadní, zda máme k dispozici informaci o obsahu rozhodnutí či řešené právní otázce, jinak nemáme jak ověřit skutečnost, že se v případě nalezeného rozhodnutí jedná skutečně o předmět žadatelova zájmu.

Obecně dochází poměrně často k situaci, kdy žadatelé požadují informace, které jsou standardně veřejně dostupné a oni si myslí opak. – Ať už se jedná o text rozhodnutí na webu Nejvyššího soudu, tak například o informace orientačního charakteru k průběhu řízení (zda Nejvyšší soud již obdržel dovolání, jaká byla řízení přidělena spisová značka, zda už bylo ve věci rozhodnuto). Pokud žadatelé znají spisovou značku předcházejícího řízení, pak si tyto informace mohou sami zjistit v aplikaci Ministerstva spravedlnosti Infosoud. Samozřejmě vždy je možné, pokud se zveřejněné údaje zdají „podezřelé“ či jen pro prosté ověření těchto skutečností, zatelefonovat na informační kancelář Nejvyššího soudu, která informace o stavu řízení sdělí obratem v méně formálním režimu.

Může se také například stát, že žadatel je zmaten skutečností, kdy po čerstvém nápadu konkrétní věci na Nejvyšší soud byl danému řízení „přidělen senát č. 0“. Takový senát pochopitelně u Nejvyššího soudu není a žadatel tak může nabýt dojmu, že je něco špatně, přitom se jedná o zcela běžný a normální jev – v případě konstrukce spisové značky s nulou místo čísla senátu (první číslice v konstrukci spisové značky) se jedná o „pracovní verzi“ spisové značky řízení, která je věci přidělena bezprostředně po jejím nápadu (doručení) na Nejvyšší soud (s uvedenou konstrukcí pracují např. i aplikace Infosoud i Informační systém Nejvyššího soudu ISNS). Číslice „0“ je tedy prvotně „v pracovní verzi“ generována z důvodu, že v momentě, kdy daná věc napadne na Nejvyšší soud, je příslušný senát teprve určován na základě aktuálního znění rozvrhu práce. Přičemž bezprostředně po nápadu věci na soud a zařazení věci do agendy jsou tyto informace převzaty do veřejné aplikace Infosoud, která je průběžně aktualizována o další informace. Číslo příslušného senátu je tak v uvedených aplikacích vždy uvedeno v samostatné kolonce. Pracovní verze spisové značky řízení tak plně postačuje k jednoznačné identifikaci předmětného dovolacího řízení. Základní vyhledávání ISNS je vždy nastaveno na vyhledávání řízení bez konkrétního čísla senátu (tedy pouze s nulou), jelikož může nastat takzvaný kompetenční spor mezi senáty Nejvyššího soudu o tom, který

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno
podatelna@nsoud.cz
ID DS: kccaa9t

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), si dovoluji požádat o

Identifikace žadatele

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Adresa trvalého bydliště:

E-mail:

ID DS:

Před podáním žádosti o informace je doporučeno seznámení se s materiálem „Praktické rady k podání žádosti podle informačního zákona“.

Na webových stránkách Nejvyššího soudu je k dispozici rovnou formulář pro podání žádosti o informace. Žádost ale samozřejmě nemusí být podána přímo na tomto formuláři, jenž je pouze jen pomůckou a nápovědou, které náležitosti má žádost obsahovat.

z nich je příslušný, přičemž následně může být daná věc přidělena jinému senátu než původně. Označení agendy a pořadového čísla nápadu věci na soud zůstává pochopitelně stejné, ISNS tak řízení bez problémů vyhledá i po případné změně rozhodujícího senátu. V aplikaci Infosoud budou zaznamenány pouze aktuální informace. Vyhledávání v aplikaci Infosoud je tak nastaveno, aby fungovalo i s původním (případně prakticky s jakýmkoli) číslem senátu – například řízení sp. zn. „0“ Cdo 3253/2021 bylo původně přiděleno senátu č. 28, po dalším (bližším) vyhodnocení dospěli soudci civilního kolegia k závěru, že řešená právní otázka spadá do kompetence senátu č. 23. Při vyhledávání s původní spisovou značkou tak aplikace Infosoud nalezne dané řízení, přičemž výsledky vyhledávání budou nadepsány vyhledávanou (a tedy již neaktuální) spisovou značkou. Informace o rozhodujícím senátu je dostupná až v kategorii „Došlo Nejvyššímu soudu“, v níž je správné (aktuální) číslo, spolu s uvedením aktuálně příslušných rozhodujících soudců, uvedeno.

Spisová značka: 28 CDO 3253 / 2021	
Nejvyšší soud Brno	
Kolegium: Občanskoprávní a obchodní	
Došlo Nejvyššímu soudu	05.11.2021
Senát : 23	
Datum přidělení senátu : 05.11.2021	
Složení senátu : JUDr. Pavel Přihoda, JUDr. Zdeněk Des, Mgr. Jiří Němec	
Odvolací soud : Vrcholný soud Praha	
Spisová značka napadeného rozhodnutí odvolacího soudu : 4 CMO 74 / 2020, 4 CMO 75 / 2020	
Údaje platné k: 13.09.2022 09:28:33	
Návodů	

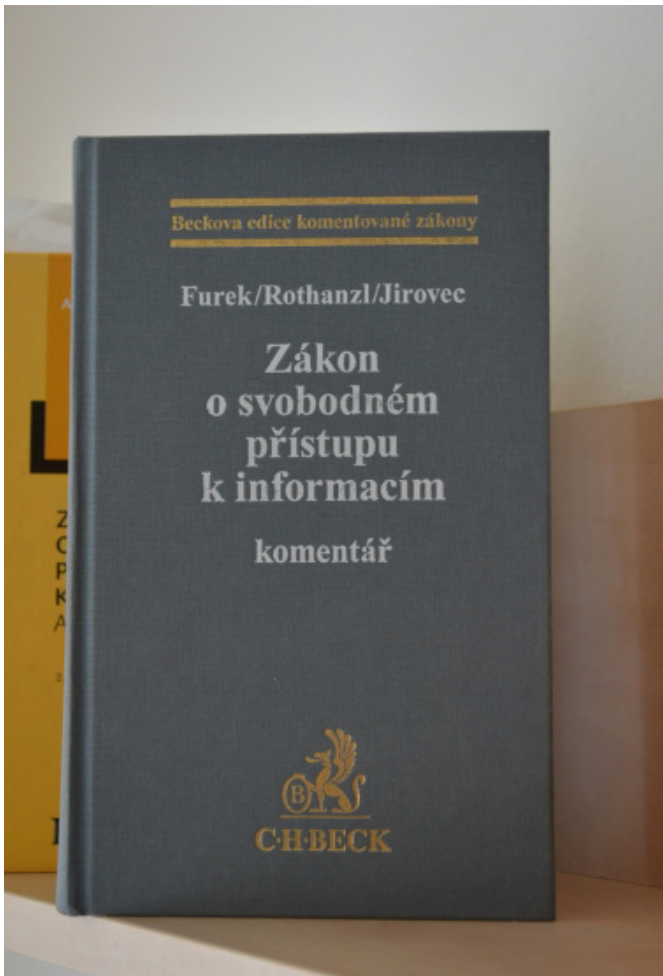
V poslední době se také stále častěji stává, že žadatelé požadují poskytnutí rozhodnutí, které se aktuálně veřejně vyhláší na Úřední desce Nejvyššího soudu. Žadatelé zjistí, že dané rozhodnutí se nenachází ve „standardní“ pseudonymizované databázi na webu, nicméně Úřední desku Nejvyššího soudu jako další možný zdroj již nevyzkouší. Často se tak děje v případě mediálně sledovaných rozhodnutí, kdy konkrétní redakce informuje o rozhodnutí, jehož text získala právě z úřední desky. Ne všichni novináři přitom uvedou zdroj rozhodnutí, patrně ve snaze zachovat si zdání jisté „exkluzivity informace“, která je přitom všem veřejně dostupná. Po 15 dnech od vyvěšení je pak každé rozhodnutí z úřední desky svěřeno a daný procesní spis je zpravidla po několika málo dalších dnech vypraven z Nejvyššího soudu (zpravidla) k soudu první instance. Rozhodnutí jsou tak na úřední desce veřejně přístupná v patnáctidenním intervalu od období mezi přijetím rozhodnutí do okamžiku vypravení spisu z Nejvyššího soudu. Pokud je tak v aplikaci Infosoud již u informací k dovolacímu řízení zaznamenán údaj „Datum vrácení spisu“, pak z toho vyplývá, že rozhodnutí už nebude dostupné na úřední desce.

Jaká rozhodnutí a kdy jsou na úřední desce vyhlášována? To je možné se přímo na úřední desce dočíst v podrobnějším návodu, který asi nemá smysl na tomto místě celý citovat. Obecně platí, že se jedná o rozsudky (jen výjimečně usnesení), které je třeba vyhlásit v případě trestních řízení neprodleně, u civilních řízení zpravidla do dvou týdnů. Například rozhodnutí z civilního dovolacího řízení sp. zn. 33 Cdo 1006/2022, které bylo vydáno dne 23. 8. 2022, bylo vyhlášováno na Úřední desce Nejvyššího soudu od 5. do 20. 9. 2022.

Spisová značka: 33 CDO 1006 / 2022	
Nejvyšší soud Brno	
Kolegium: Občanskoprávní a obchodní	
Průběh řízení	
Událost v řízení	Datum
Došlo Nejvyššímu soudu	01.04.2022
Datum vydání rozhodnutí	23.08.2022
Datum vyřízení věci	23.08.2022
Údaje platné k: 12.09.2022 11:20:01	

Rozhodnutí vyhlášovaná na úřední desce je konkrétně dostupné na webu www.nsoud.cz v sekci „Úřední deska » Veřejná vyhlášení civilní“. Lze vyhledávat pomocí zadání spisové značky konkrétního řízení, po vybrání možnosti „Všechna veřejná vyhlášení“ se zobrazí jak všechna aktuálně vyhlášená rozhodnutí, tak i rozhodnutí, respektive spisové značky řízení, jejichž vyhlášení je zpravidla plánováno v následujících dnech. Je vhodné dále upozornit, že po svěšení rozhodnutí z úřední desky může být text odůvodnění ještě doplňován. Soudní senát má po svěšení rozhodnutí z úřední desky lhůtu 30 dnů na případné doplnění či rozšíření textu odůvodnění vyhlášeného rozhodnutí. Z obvyklé praxe nicméně vyplývá, že rozhodnutí jsou na úřední desce často vyhlášována v „konečné“ podobě. Obecně však není možné vyloučit ani opačný případ, v němž bude na úřední desce vyhlášeno rozhodnutí vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení pouze s nosnými důvody rozhodnutí, jak umožňuje § 243f odst. 5 občanského soudního řádu. V případě „vyhlášené verze“ rozhodnutí se ale jedná o aktuálně jedinou existující verzi daného rozhodnutí. Pokud tak žadatel požádá o text konkrétního rozhodnutí v době jeho veřejného vyhlášení, pak lze rozumně předpokládat, že žádá právě o vyhlášenou verzi (ostatně ani žádná jiná verze rozhodnutí v dané době neexistuje). Kopie konečné verze rozhodnutí (s výjimkou chráněných osobních údajů) je následně zveřejněna ve webové databázi rozhodnutí na stránkách Nejvyššího soudu www.nsoud.cz. Pokud tak žadatelé budou mít zájem i o tuto „konečnou“ verzi rozhodnutí, pak nezbývá než vyčkat zveřejnění rozhodnutí v „běžné“ webové databázi, případně si mohou zvolit podání nové žádosti o informace po vypravení procesního spisu z Nejvyššího soudu.

Na základě informačního zákona jsou poskytovány výhradně pseudonymizované verze rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Odborný komentář, ze kterého při vyřizování žádostí o informace oddělení styku s veřejností Nejvyššího soudu žadatelům, ať už v rámci rozhodnutí o odmítnutí žádosti anebo i v případě prostého poskytnutí informace, nejčastěji cituje.

Tedy v případě, kdy žadatel žádá o takzvanou „plnou“ verzi (včetně osobních údajů), pak poskytujeme pseudonymizovanou verzi rozhodnutí a současně vydáváme rozhodnutí o odmítnutí části žádosti. Pokud je ovšem žádost podána v okamžiku, kdy na základě zákonné povinnosti vyhláší Nejvyšší soud požadované rozhodnutí na úřední desce, kde jsou rozhodnutí vyhlášována v „plné“ formě v souladu se zákonem požadovanými náležitostmi, může povinný subjekt v takovém případě využít takzvaného odkazu na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona.

Problematicke vyhlásování rozsudků se věnovala i tisková zpráva Nejvyššího soudu ze dne 27. srpna 2019, v níž bylo mj. uvedeno následující: „Nejvyšší soud upozorňuje, že osobní údaje jako součást vyhlášeného rozhodnutí zveřejňuje jen na dobu nezbytně nutnou 15 dní. I když dochází ke zveřejnění prostřednictvím elektronické

úřední desky na internetu a na úřední desce v budově Nejvyššího soudu, nelze osobní údaje obsažené v těchto rozhodnutích bez dalšího právního titulu dále šířit. Každý, kdo zpracovává osobní údaje převzaté z vyhlášených rozhodnutí Nejvyššího soudu, je povinen vyhodnotit, jaký právní titul zpracování osobních údajů jej k tomu v daném případě opravňuje, případně nejsou-li splněny podmínky pro jejich zpracování pro novinářské účely, a nese odpovědnost za takové zpracování osobních údajů.“

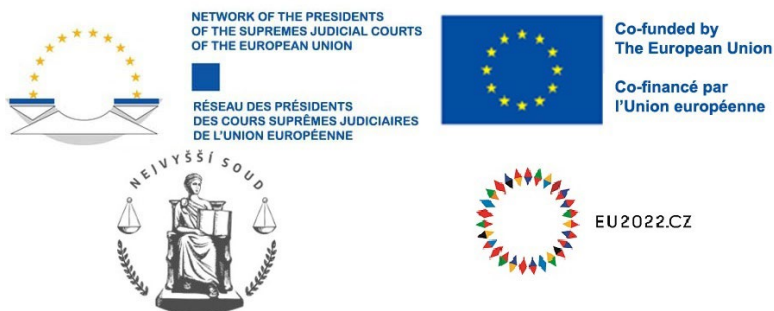
Závěrem je vhodné snad jen připomenout pravidla zveřejňování rozhodnutí ve standardní databázi rozhodnutí a stanovisek na webu Nejvyššího soudu, kde jsou zveřejňovány pseudonymizované kopie všech rozhodnutí, nejpozději ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu z Nejvyššího soudu. Datum standardního zveřejnění konkrétního rozhodnutí, stejně jako další informace o „pohybu“ v daném řízení, lze zjistit na základě informací z aplikace Infosoud, konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“ u dovolacího řízení.

Výjimkou z pravidel pro standardní zveřejnění v 60 denní lhůtě po vypravení věci jsou případy, v nichž bylo dané rozhodnutí vyhlášováno na Úřední desce Nejvyššího soudu, kdy je možné, ovšem se souhlasem předsedy příslušného senátu, zveřejnit pseudonymizovaný text rozhodnutí ve standardní webové databázi bez zbytečného odkladu. V případě přednostního zveřejnění veřejně vyhlášeného rozhodnutí po jeho svěšení z úřední desky vycházíme z předpokladu, že všechny oprávněné osoby měly dostatečnou možnost se s textem rozhodnutí seznámit za zcela rovných podmínek, proto již není zcela bezpodmínečně nutné poskytovat další (dodatečnou) ochranu před zveřejněním rozhodnutí. Pro přednostní zveřejnění je nicméně nezbytné, aby byla již hotova pseudonymizovaná verze, která může být zveřejněna.

Pokud je požadováno v 60 denní ochranné době v agendě žádostí podle informačního zákona poskytnutí rozhodnutí, které nebylo veřejně vyhlášováno, pak je možné takové žádosti vyhovět jen za předpokladu, že rozhodnutí již bylo doručeno oprávněným osobám a Nejvyšší soud má doručení rozhodnutí potvrzeno. Zpravidla se jedná o potvrzení v podobě kopií doručenek k rozhodnutí zaslaných od doručujícího soudu prvního stupně.

Mgr. Václav Vlček
poradce pro otázky zákona č. 106/1999 Sb.

VE DNECH 13. AŽ 15. ŘÍJNA 2022 HOSTÍ NEJVYŠŠÍ SOUD KOLOKVIUM SÍTĚ PŘEDSEDŮ NEJVYŠŠÍCH SOUDŮ EU. PŘESTOŽE JE TATO VÝZNAMNÁ MEZINÁRODNÍ AKCE POUZE PRO POZVANÉ HOSTY, DOVOLUJEME SI VEŘEJNĚ PUBLIKOVAT JEJÍ PROGRAM. SLUŠÍ SE TO MJ. TAKÉ PROTO, ŽE NEJVYŠŠÍ PŘEDSTAVITELE EVROPSKÉ JUSTICE, KTEŘÍ BUDOU V BRNĚ PŘÍTOMNI, A BRŇANÉ JE JISTĚ BUDOU VE MĚSTĚ POTKÁVAT, OSOBNĚ PŘIJEDE POZDRAVIT PREZIDENT REPUBLIKY MILOŠ ZEMAN, MINISTR SPRÁVEDLNOSTI PAVEL BLAŽEK, STÁLE SE JEDNÁ TAKÉ O ÚČASTI PŘEDSEDY VLÁDY PETRA FIALY.

NETWORK OF THE PRESIDENTS OF THE SUPREME JUDICIAL COURTS OF THE EUROPEAN UNION

COLLOQUIUM

“JUDICIAL ETHICS, DISCIPLINARY PROCEEDINGS AND THE LIABILITY OF JUDGES”

&

“HOW CAN SUPREME COURTS CONTRIBUTE TO PUBLIC TRUST IN THE JUDICIARY?”

**13-14 OCTOBER 2022
HOTEL PASSAGE
LIDICKÁ 23
BRNO, CZECH REPUBLIC**

AGENDA

THURSDAY, 13 OCTOBER

- 16.00–18.00 Meeting of the Board**
- 18.00–19.00 Opening of the renovated Court Room followed by a reception**
- 19.30–21.30 Welcome dinner hosted by Mr Petr Angyalossy, President of the Supreme Court of the Czech Republic**

FRIDAY, 14 OCTOBER

- 08.30–09.00 Press conference**

- 09.00–09.15** **Opening of the Brno Colloquium**
Welcome speeches by:
Mr Petr Angyalossy, President of the Supreme Court of the Czech Republic;
Ms Bettina Limperg, President of the Federal Court of Justice of Germany and President of the Network of the Presidents of the Supreme Judicial Courts of the European Union
- 09.15–10.30** **Topic N° 1 – “Judicial ethics, disciplinary proceedings and the liability of judges”**
Introductory Report:
Ms Dineke de Groot, President of the Supreme Court of the Netherlands;
Mr Ján Šikuta, President of the Supreme Court of the Slovak Republic;
Mr Lars Bay Larsen, Vice-President of the Court of Justice of the European Union

Free discussion moderated by Ms Dineke de Groot and Mr Ján Šikuta
- 10.30–11.00** **Coffee break**
Group photo
- 11.00–12.00** *Discussion on “Judicial ethics, disciplinary proceedings and the liability of judges” continues*
- 12.00–13.00** **Lunch**
- 13.00–15.00** **Topic N° 2 – “How can Supreme Courts contribute to public trust in the judiciary?”**
Introductory Report:
Mr Villu Kõve, Chief Justice of the Supreme Court of the Republic of Estonia
Free discussion moderated by Mr Villu Kõve and Ms Beatrijs Deconinck, First President of the Cour de cassation of Belgium
- 15.00–15.30** **Coffee break**
- 15.30–16.30** **General Assembly of the Network of the Presidents of the Supreme Judicial Courts of the European Union**
- 16.30** **Closing of the Colloquium**
- 19.30–22.00** **Gala dinner hosted by Mr Petr Angyalossy, President of the Supreme Court of the Czech Republic**
-

AEQUITAS

INTERNETOVÝ ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Největší investiční akcí, kterou realizoval Nejvyšší soud v letošním roce, byla rekonstrukce velkého jednacího sálu ve dvorním traktu historické budovy. V těchto dnech jsme přitom těsně před jeho slavnostním otevřením, které je plánováno na čtvrtek 13. října u příležitosti zahájení třídního Kolokvia Sítě předsedů Nejvyšší soudů států Evropské unie v Brně. Sál nově ponese jméno Františka Vážného, místopředsedy, respektive druhého presidenta, někdejšího Nejvyššího soudu v letech 1922 až 1935.

Jako soudní rada nastoupil František Vážný na původní Nejvyšší soud Československé republiky už v roce jeho vzniku 1918, široké odborné veřejnosti jsou známy především „Vážného sbírky“ judikátů nazvané Rozhodnutí nejvyššího soudu československé republiky ve věcech občanských a Rozhodnutí nejvyššího soudu československé republiky ve věcech trestních. Soudci z nich občas ve svých rozhodnutích dodnes citují. Původní sál z roku 1986 prošel rekonstrukcí za řádově 30 milionů korun, generálním dodavatelem byla společnost ARCHATT PAMÁTKY s.r.o.

ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU - 3/2022

Verze: elektronická, formát PDF

Redakce: Mgr. Petr Tomíček – vedoucí redaktor, Mgr. Aleš Pavel, Bc. Monika Němcová, Mgr. Václav Vlček

Fotografie:

Mgr. Petr Tomíček, archiv Nejvyššího soudu, archiv KPR – foto Hana Brožková, Mgr. Miroslav Hromada, JUDr. Lubomír Ptáček, Ph.D., ing. Jiří Sláma

Redakční rada:

předseda redakční rady JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D., JUDr. Petr Šuk, JUDr. Jan Eliáš, Ph.D., JUDr. František Púry, Ph.D.

Grafické zpracování: Dominik Martin

Registrace: AEQUITAS ISSN 2570-572